Dosarul nr.2r-375/2025 judecătoria Soroca, sediul Floreşti, judecător R. Rusu-Parii

D E C I Z I E

16 decembrie 2025
mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecători Alina Ţihonschi şi Mariana Sajin

examinând recursul declarat de Guţu Cristian, în persoana reprezentantului, avocat Guţu Tatiana, împotriva încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 19 septembrie 2025 şi a ordonanţei de protecţiei din 19 septembrie 2025, la cererea petiţionarei Guţu Natalia cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victimele violenţei în familie, împotriva acţiunilor agresorului Guţu Cristian,-

c o n s t a t ă :

Poziţia instanţei de fond:

1. La 19 septembrie 2025, Guţu Natalia a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victimele violenţei în familie în privinţa sa şi a copiilor minori ***** şi *****, împotriva acţiunilor agresorului Guţu Cristian.
2. În motivarea cererii Guţu Natalia menţionează că, intimatul consumă în mod frecvent băuturi alcoolice şi, în mod constant, provoacă situaţii de conflict atât la adresa sa, cât şi a copiilor minori, ca urmare a faptului că doreşte să iniţieze procedura de divorţ. Acesta exercită asupra sa şi copiilor preponderent violenţă psihologică.
3. Afirmă că, ultimul incident a avut loc în seara zilei de 19.09.2025, în jurul orei 02:30, când intimatul a pătruns în gospodăria sa şi a sacrificat prin tăierea gâtului unei bovine, aparţinând părinţilor săi, situaţie ce a determinat-o să telefoneze la serviciul unic de urgenţă 112.
4. Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 19 septembrie 2025 s-a admis cererea depusă de Guţu Natalia.
5. Prin ordonanţa de protecţie din 19 septembrie 2025 s-a stabilit pentru victima Guţu Natalia, născută la 19.10.1998 şi minorii *****, ***** şi *****, *****, pentru o perioadă de 90 zile, următoarele măsuri de protecţie a victimei violenţei în familie, de la acţiunile agresorului Guţu Cristian şi anume:

- s-a obligat Guţu Cristian de a sta departe de locuinţa victimei Guţu Natalia cu domiciliul *****;
- s-a obligat Guţu Cristian de a sta departe de locul aflării lui Guţu Natalia cu domiciliul ***** la o distanţă ce ar asigura securitatea sa, dar nu mai puţin de 300 m, excluzând orice contact vizual, telefonic, prin corespondenţă cu victima.

Solicitarea recurentului:

6. La data de 01 octombrie 2025, Guţu Cristian, în persoana reprezentantului, avocat Guţu Tatiana, a depus cerere de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea

integrală a încheierii instanţei de fond şi emiterea unei noi hotărârii potrivit căreia cauza să fie remisă la rejudecare în fond.

Argumentele părţilor:

7. În motivarea cererii de recurs, recurentul menţionează că, reclamanta nu a indicat în cerere numărul de telefon al pârâtului, deşi îl cunoştea, iar după emiterea încheierii, chiar reclamanta a expediat încheierea judecătorească către pârât (fotografia anexată la cerere conţine doar trei pagini, nefiind vizibile integral), iar prin corespondenţa purtată între recurent şi reclamantă se confirmă cu certitudine acest fapt.

8. Indică că, în încheierea judecătorească se menţionează că, în seara zilei de 19 septembrie 2025, în jurul orei 02:30, reclamanta Guţu Natalia a susţinut că pârâtul Guţu Cristian ar fi pătruns în gospodăria sa şi ar fi sacrificat o bovină aparţinând părinţilor săi, ceea ce ar fi determinat-o să apeleze serviciul 112, însă această afirmaţie este exclusiv declarativă, întrucât la data şi ora indicată pârâtul se afla în municipiul Bălţi, fapt ce poate fi confirmat de martorul Serghei Ciunciuc, domiciliat pe strada *****, care activează ca preot, iar pârâtul îşi desfăşura activitatea profesională ca constructor, efectuând lucrări de reparaţie la adresa menţionată, ceea ce demonstrează imposibilitatea prezenţei sale în locul indicat de reclamantă şi care putea fi dovedit în situaţia în care pârâtul ar fi fost citat în judecată.

9. Mai mult, alte probe privind exercitarea de către Guţu Cristian a violenţei fizice, psihice sau de altă natură nu au fost prezentate în instanţa de fond. Faptul că părţile s-au separat, iar reclamanta împiedică pârâtul să-şi vadă copiii, a determinat-o să depună prezenta cerere.

10. Constată cu certitudine că, partea reclamantă a acţionat cu rea-credinţă, necomunicând datele de contact ale pârâtului, deşi ştia că, în lipsa acestei informaţii, instanţa nu i-ar fi putut comunica cererea, iar măsurile de protecţie ar fi fost aplicate fără ca pârâtul să aibă posibilitatea să-şi exercite dreptul la apărare şi să-şi susţină interesele legale în faţa instanţei.

11. În acest context, cauza urmează a fi remisă spre rejudecare, pentru respectarea principiului contradictorialităţii şi garantarea dreptului la apărare al pârâtului.

Termenul de declarare a recursului:

12. Potrivit art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

13. În speţă, încheierea recurată a fost emisă la data de 19 septembrie 2025, fiind înmânată părţilor la aceeaşi dată (f.d.13).

14. La data de 01 octombrie 2025, Guţu Cristian, în persoana reprezentantului, avocat Guţu Tatiana, a contestat încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 19 septembrie 2025.

15. Colegiul constată, că recursul a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanţei de recurs:

16. Analizând legalitatea şi temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul civil conchide că recursul este neîntemeiat şi pasibil de a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din motivele ce succed:

17. Conform prevederilor art.426 alin.(3) CPC RM, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

18. Potrivit art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

19. În conformitate cu art.427 lit.a) CPC RM, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

20. Actele cauzei atestă, că la data de 19 septembrie 2025, Guţu Natalia a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victimele violenţei în familie în privinţa sa şi a copiilor minori ***** şi *****, împotriva acţiunilor agresorului Guţu Cristian.

21. Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 19 septembrie 2025 s-a admis cererea depusă de Guţu Natalia**.**

22. Prin ordonanţa de protecţie din 19 septembrie 2025 s-a stabilit pentru victima Guţu Natalia, născută la 19.10.1998 şi minorii *****, ***** şi *****, *****, pentru o perioadă de 90 zile, următoarele măsuri de protecţie a victimei violenţei în familie, de la acţiunile agresorului Guţu Cristian şi anume:

- s-a obligat Guţu Cristian de a sta departe de locuinţa victimei Guţu Natalia cu domiciliul *****;
- s-a obligat Guţu Cristian de a sta departe de locul aflării lui Guţu Natalia cu domiciliul ***** la o distanţă ce ar asigura securitatea sa, dar nu mai puţin de 300 m, excluzând orice contact vizual, telefonic, prin corespondenţă cu victima.

23. La 01 octombrie 2025, Guţu Cristian, în persoana reprezentantului, avocat Guţu Tatiana, a contestat actele judecătoreşti cu recurs, solicitând anularea acestora.

24. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii şi a ordonanţei de protecţie contestate, prin prisma motivelor invocate în recurs şi a materialelor cauzei, Colegiul civil conchide că soluţia oferită de prima instanţă este justă şi argumentată, fiind în concordanţă cu normele ce guvernează raportul juridic litigios şi materialul probator administrat.

25. Colegiul civil menţionează că, violenţa în familie reprezintă o problemă socială extrem de gravă, iar specialiştii o consideră drept formă de tortură din cauza caracteristicilor sale. Impactul social al violenţei în familie este extins, deoarece aceasta afectează nu numai victimele, dar şi persoanele care sânt martore sau au cunoştinţă de situaţii de violenţă în familie.

26. Colegiul reţine că, în baza art.8 „Dreptul la respectarea vieţii private şi de familie" din Convenţia nr.1950 din 04 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie. Măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

27. Norma art.2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr.45 din 01 martie 2007, defineşte:

- *violenţă în familie* drept actele de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;
- *violenţă psihologică* se înţelege provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

28. Conform art.3 alin.(2) din Legea sus citată, subiecţi ai violenţei în familie pot fi: a) în condiţia conlocuirii – persoanele aflate în relaţii de căsătorie, de divorţ, de concubinaj, de tutelă şi curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soţii rudelor, alte personae întreţinute deacestea; b) în condiţia locuirii separate – persoanele aflate în relaţii de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuţi în afara căsătoriei, cei aflaţi sub tutelă sau curatelă, alte persoane aflate la întreţinerea acestora.

29. Potrivit art.11 alin.(1) din Legea nr.45-XVI din 01 martie 2007, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.

30. Conform art.12 alin.(1) aceleiaşi Legi, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie. Iar, art.13 alin.(2^1) stabileşte că, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din cauză de sănătate, vîrstă, alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie poate fi depusă, în interesele victimei, de către organul de poliţie, [...].

31. Potrivit art.13 alin.(1) lit.a) şi b) din Legea menţionată supra, cererea despre comiterea actelor de violenţă în familie se depune: a) la organele de poliţie; b) în instanţă de judecată.

32. Conform art.278^7 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de p\nă la 3 luni.

33. Conform art.278^5 Cod de procedură civilă, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective.

34. Potrivit art.278[6] alin.(3) Cod de procedură civilă, declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. La şedinţa de judecată, victima poate fi însoţită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral şi care are obligaţia de confidenţialitate. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.

35. În acest context Colegiul notează că în cazurile de violenţă în familie, scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

36. Relevant cazului este şi jurisprudenţa CEDO, care în practica sa, a accentuat că în cazul violenţei domestice drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la integritatea fizică şi mentală (hotărârea din 09.06.2009 în cazul Opuz contra Turciei, cererea nr.33401/02). Mai mult ca atât, Curtea a reiterat faptul că tema violenţei în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiuni efective din partea statului.

37. Din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că, pretinsa victimă Guţu Natalia şi pretinsul agresor Guţu Cristian se află în relaţii de căsătorie, dar locuiesc separat.

38. Prin urmare, părţile întrunesc condiţiile prevăzute de art.3 alin.(2) din Legea privind prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi violenţei în familie, fiind calificate drept subiecţi ai violenţei în familie.

39. Având această calitate, la 19 septembrie 2025, Guţu Natalia a depus la judecătoria Soroca, sediul central cererea prin care a solicitat aplicarea măsurilor de protecţie împotriva soţului său, Guţu Cristian, motivând prin faptul că acesta consumă des alcool şi iniţiază situaţii permanente de conflict.

40. La fel, la data de 19 septembrie 2025, Guţu Natalia a sesizat IP Floreşti cu plângerea prin care a solicitat tragerea la răspundere a soţului său, Guţu Cristian, care în seara zilei de 18 septembrie 2025, aproximativ la ora 21:00, i-ar fi adresat cuvinte injurioase şi ameninţări cu moartea (f.d.6).

41. Totodată, prin procesul-verbal de audiere a victimei Guţu Natalia, întocmit la data de 19 septembrie 2025, aceasta a declarat că la 18 septembrie 2025, aproximativ la orele 21:00, Guţu Cristian, prin intermediul telefonului mobil, a apelat-o şi i-a adresat cuvinte injurioase, comunicându-i că o va tăia cu cuţitul pe ea şi pe părinţii săi, în situaţia în care ar îndrăzni să înainteze o cerere de divorţ. Mai mult, în dimineaţa următoare, mama victimei a descoperit două bovine sacrificate prin tăierea gâtului şi a abdomenului (f.d.7), fapt care amplifică percepţia unui pericol iminent şi poate fi interpretat drept un act intimidant, apt să sporească starea de frică şi anxietate a victimei.

42. Toate aceste elemente, analizate cumulativ şi în interdependenţa lor, conduc la concluzia că Guţu Natalia a fost supusă unui comportament ameninţător şi profund intimidant, tipic violenţei psihologice. Este important de subliniat că, astfel de acte nu produc efecte doar asupra victimei directe, ci şi asupra copiilor minori, care pot resimţi teama şi insecuritatea generate de atmosfera tensionată şi de comportamentul abuziv al tatălui, ceea ce amplifică pericolul social al situaţiei.

43. Prin urmare, având în vedere existența declarațiilor victimei, a plângerii depuse și a celorlalte circumstanțe reținute, care nu au fost combătute de recurent prin contraprobe sau înscrisuri justificative, argumentele invocate de acesta urmează a fi apreciate critic și nu pot răsturna situația de fapt reținută de instanța de fond.

44. În ceea ce privește argumentele recurentului potrivit cărora reclamanta nu ar fi indicat numărul său de telefon, fapt ce ar fi împiedicat înștiințarea sa pentru ședința de judecată, Colegiul civil reține că în corespundere cu prevederile art.287^6 alin.(4) Cod de procedură civilă, neprezentarea presupusului agresor la ședința de judecată, precum și neprezentarea raportului de caracterizare a familiei vizate și a presupusului agresor sau a altor acte solicitate de instanța de judecată nu împiedică instanța să examineze cererea.

45. Prin această reglementare, legiuitorul consacră caracterul urgent al procedurii, punând în prim-plan necesitatea protejării victimei, chiar și în ipoteza apariției unor dificultăți legate de citarea agresorului sau de administrarea unor înscrisuri suplimentare.

46. Această abordare este consolidată și de prevederile art.278^7 alin.(1) Cod de procedură civilă, care impun instanței obligația de a emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. Această celeritate este justificată tocmai de riscul real și iminent asupra victimei și copiilor, care pot fi expuși unor noi acte de agresiune.

47. Cât privește susținerea recurentului că, la momentul incidentului, s-ar fi aflat în mun.Bălți și nu în localitatea Gura Camencii, Colegiul civil apreciază că această apărare este irelevantă în raport cu natura faptei relatate. Or, amenințările au fost transmise telefonic, iar comiterea lor nu presupune prezența fizică a agresorului în apropierea victimei. Astfel, din declarațiile coerente și logice ale victimei, făcute inclusiv în fața poliției, unde a fost avertizată de răspundere penală pentru declarații false, rezultă că ultima a fost apelată la data de 18.09.2025, în jurul orelor 21:00, și amenințată în mod direct de către soțul său, iar acest aspect nu poate fi infirmat prin simpla invocare a unui alt loc în care s-ar fi aflat agresorul.

48. În context, acel fapt, că a doua zi, dimineața, adică, la data de 19.09.2025, mama victimei a găsit acasă două bovine sacrificate, doar a sporit teama Nataliei Guțu și insecuritatea generate de comportamentul soțului său.

49. În asemenea circumstante, având în vedere adresarea imediată la organele de poliție cu plângerea și în judecată cu cererea de eliberare a ordonanței de protecție, instanța de recurs constată că, Guțu Natalia manifestă o stare reală de teamă față de acțiunile lui Guțu Cristian, percepute ca ofense, amenințări și violență psihologică. O asemenea stare de temere justificată întărește necesitatea intervenției statului prin măsuri de protecție efective și imediate.

50. În continuarea celor expuse, Colegiul civil observă că, relațiile tensionate dintre părți nu reprezintă un incident izolat, ci se înscriu într-un context mai larg al deteriorării raporturilor familiale, generate de eventuale proceduri de divorț. Această situație amplifică riscul de escaladare a conflictelor, întrucât separarea în sine creează o stare de vulnerabilitate, atât pentru victimă, cât și pentru copii, ceea ce impune o reacție judiciară proporțională și promptă.

51. Colegiul civil apreciază că, neintervenția autorității judiciare ar perpetua climatul conflictual și ar putea conduce la reiterarea actelor de violență, contrar principiului securității persoanei, consacrat de legislația națională și de standardele internaționale privind protecția drepturilor omului. Prin urmare, emiterea ordonanței de protecție se

justifică nu doar pentru prevenirea unor noi acte de agresiune, ci şi pentru restabilirea unui minim de stabilitate necesar derulării în condiţii de normalitate a eventualelor litigii, având ca obiect, inclusiv, minorii.

52. Mai mult, instanţa reţine că măsura ordonanţei de protecţie nu are caracter punitiv, ci unul preventiv, ceea ce justifică aplicarea imediată a acesteia. Se mai reţine, că importanţa preeminentă este acordată protejării persoanei aflate în stare de vulnerabilitate şi eliminării riscului iminent, ci nu stabilirii culpabilităţii definitive ale agresorului în comiterea unor fapte prejudiciabile, care urmează a fi analizată în cadrul procedurilor contravenţionale sau penale distincte.

53. În aceste condiţii, pentru a preveni repetarea unor astfel de evenimente şi a evita escaladarea lor, se impune dispunerea unor măsuri de protecţie adecvate şi eficiente. Aceste măsuri garantează dreptul victimei şi al copiilor minori la o viaţă lipsită de violenţă şi se circumscriu dispoziţiilor art.15 din Legea nr.45/2007, care permit adoptarea unor restricţii menite să elimine orice risc asupra vieţii, sănătăţii sau integrităţii fizice şi psihice a membrilor familiei.

54. Prin urmare, Colegiul civil consideră pe deplin justificat şi necesar amestecul statului în viaţa privată şi familială a părţilor, având în vedere că scopul intervenţiei este acela de a preveni un pericol iminent asupra securităţii vieţii şi sănătăţii victimei şi a copiilor minori. În această situaţie, protecţia interesului superior al copilului, consacrată de legislaţia naţională şi de instrumentele internaţionale, impune adoptarea unor măsuri ferme şi urgente.

55. Comportamentul pretinsului agresor, caracterizat prin manifestări repetate, autonome şi orientate către intimidare, a generat premisele necesare aplicării dispoziţiilor Legii nr.45/2007. Statul are obligaţia pozitivă, consacrată atât în dreptul intern, cât şi în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de a acţiona prompt pentru protejarea vieţii private, familiale şi a integrităţii persoanei împotriva oricărei forme de violenţă. Intervenţia autorităţilor în cauză nu constituie o ingerinţă arbitrară, ci reprezintă o măsură proporţională, justificată şi indispensabilă pentru protejarea drepturilor fundamentale ale victimei şi ale copiilor minori.

56. În generalizarea celor expuse, Colegiul Civil consideră că totalitatea circumstanţelor relatate mai sus în ansamblul lor, aprecierea juridică corectă a materialelor cauzei, a probelor administrate, a înscrierilor anexate şi raportate la exigenţele legislaţiei în vigoare, determină incontestabil legalitatea şi temeinicia încheierii contestate şi prin urmare este necesar să respingă recursul declarat de Guţu Cristian, în persoana reprezentantului, avocat Guţu Tatiana şi să menţină încheierea şi ordonanţa de protecţie emisă de judecătoria Soroca, sediul Floreşti din 19 septembrie 2025, fără modificări.

57. În conformitate cu art.427 lit.a) CPC RM, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Guţu Cristian, în persoana reprezentantului, avocat Guţu Tatiana.

Se menţine încheierea judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 19 septembrie 2025 şi ordonanţa de protecţie din 19 septembrie 2025, emise la cererea petiţionarei Guţu Natalia cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victimele violenţei în familie, împotriva acţiunilor agresorului Guţu Cristian.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele colegiului, judecătorul Stanislav Grosu

Judecătorii Alina Ţihonschi

Mariana Sajin